

prima instanță: V. Gîrleanu
(Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-1725/16

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii :

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Duca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Duca împotriva Societății pe acțiuni „Termoelectrica”, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/336 cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului Societății pe acțiuni „Termocom” cu privire la excluderea din factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14484,31 lei și substituirea APLP Sîngera cu Duca Ion,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Duca și menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 15 august 2014, Ion Duca a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe acțiuni „Termoelectrica”, intervenient accesoriu Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/336 cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului Societății pe acțiuni „Termocom” cu privire la excluderea din factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14484,31 lei și substituirea APLP Sîngera cu Duca Ion.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 10 iulie 2014 a depus prin cancelaria SA „Termocom” o cerere prin care a solicitat excluderea din factura de plată privind consumul energiei termice prestate pentru apartamentul nr.37 de pe str.Ion Creangă nr.1, s.Dobrogea, mun.Chișinău a datoriei pretinse în sumă de 14 484,31 lei, substituirea APL Sîngera cu Duca Ion și descifrarea lunară pentru energia termică a datoriei pretinse. Însă, SA „Termocom” nu a exclus în factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14 484,31 lei, nu a substituit APL Sîngera cu Duca Ion și nu i-a prezentat o descifrare lunară pentru energia termică a datoriei pretinse, dar i-a oferit pe 28 iulie 2014 un răspuns neîntemeiat și evaziv.

Reclamantul Duca Ion consideră că prin faptul neexcluderii de către SA „Termocom” din factura de plată datoria pretinsă în sumă de 14 484,31 lei, nu a substituit APL Sîngera cu Duca Ion și nu i-a prezentat o descifrare lunară pentru energia termică a datoriei pretinse, îi încalcă drepturile sale ocrotite de lege și îi cauzează prejudicii morale considerabile, iar prejudiciul moral fiind echivalent cu 7000 lei. Totodată, a indicat că răspunsul SA „Termocom” din 22 iulie 2014, 1-a recepționat prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” la data de 28 iulie 2014.

Prin urmare, solicită Ion Duca recunoașterea ilegalității refuzului SA „Termocom” cu privire la excluderea din factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14 484,31 lei, obligarea SA „Termocom” de a exclude din factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14484,31 lei și substituirea APL Sîngera cu Duca Ion și prezentarea descifrării lunare pentru energia termică a datoriei pretinse.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, a fost respinsă acțiunea lui Ion Duca împotriva SA „Termoelectrica”, intervenient accesoriu APLP nr. 51/336 cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului SA „Termocom” cu privire la excluderea din factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14 484,31 lei, obligarea SA „Termocom” de a exclude din factura de plată a datoriei pretinse în sumă de 14 484,31 lei și substituirea APL Sîngera cu Duca Ion, ca fiind nefondată.

La 24 noiembrie 2015, Ion Duca a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către Ion Duca și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că la 10 iulie 2014, Ion Duca a înaintat către SA „Termocom” notificare, prin care a indicat că, de către SA „Termocom” i-a fost prezentată factura de plată pentru luna iunie 2014 privind consumul energiei termice prestate, iar în calitate de consumator a fost indicat APL Sîngera, precum și în factură a fost indicat eronat datoria restantă în sumă de 14 484,31 lei. Menționând că, anterior a fost emis de Judecătoria Botanica mun. Chișinău documentul executoriu nr.2-2157/12 din 05 septembrie 2012, privind încasarea în mod solidar de la Duca Ion și Duca Olga în beneficiul APLP nr.51/336 COOP datoria în mărime de 18183,47 lei. Astfel, reclamantul Duca Ion a solicitat excluderea din factura de plată privind consumul energiei termice prestate pentru apartamentul nr.37 din mun. Chișinău, s. Dobrogea, str. Ion Creangă 1 a datoriei pretinse în sumă de 14484,31 lei și substituirea consumatorului APL Sîngera cu Duca Ion, precum și prezentarea descifrării lunare pentru energia termică a datoriei pretinse (f.d.4). Prin răspunsul SA „Termoelectrica” nr.79/6465 din 22 iulie 2014, Duca Ion a fost informat că ceea ce ține de achitarea sumei de 14484,31 lei, conform titlului executoriu nr.2-2157/12, suma respectivă nu a parvenit pe contul de decontare SA „Termocom” în procedura falimentului, astfel, pentru confirmarea achitării sumei date este necesar prezentarea bonului de plată. Totodată, a fost informat că SA „Termocom” în procedura falimentului nu deține relații contractuale cu proprietarii apartamentelor amplasate în blocuri locative, reieșind din acest fapt, toate demersurile ce țin de efectuarea modificărilor în calculul consumului de energie termică, recalculărilor, deconectărilor pe

apartamente, necesită să fie adresate către gestionarul fondului locativ, și anume - APLP-51/336 (f.d.5).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a mai constatat, că prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 05 septembrie 2012, s-a dispus încasarea din contul lui Duca Ion și Duca Olga, în mod solidar, în beneficiul APLP-51/336 suma datoriei la serviciile comunale datorate la data de 31 august 2012, în mărime de 18183,47 lei (f.d.14-15). Conform ordinului de încasarea a numerarului nr. 1, se atestă că în pe perioada lunii august 2013 pe apartamentul nr.37 din mun. Chișinău, s. Dobrogea, str. Ion Creangă 1, pentru energia termică și prepararea apei calde, s-a acumulat o datoriei în mărime de 11417,83 lei, dintre care a fost achitată doar suma de 417,83 lei, fapt confirmat prin tonul fiscal din 02.10.2013. (f.d.12). Potrivit facturii de plată pe perioada 01 iulie 2014 până la 31 iulie 2014, apartamentul nr.37 din mun.Chișinău, s. Dobrogea, str.Ion Creangă 1, a acumulat o datoriei în mărime de 14484,31 lei (f.d.13). Prin scrisoarea nr.21 și nr.32 din 07 august 2013 și 28 august 2013, administratorul APLP nr.51/336, Galina Țîcu a solicitat executorului judecătoresc Niculița Diana, încetarea procedurii de executare a documentului executoriu nr.2-2157/12 din 05 septembrie 2012, emis de Judecătoria Botanica, mun.Chișinău, din motiv că a încheiat cu Duca Ion și Duca Olga o tranzacție de împăcare (f.d.72,73). Prin răspunsul nr.075-197R/13 din 24 februarie 2015, executorul judecătoresc Niculița Diana a informat APLP nr.51/336 că, la 12 august 2013 la biroul executorului judecătoresc a parvenit cererea administratorului APLP nr.51/336, Galina Țîcu cu nr.21 din 07 august 2013 privind încetarea procedurii de executare în legătură cu încheierea unei tranzacții de împăcare între creditor și debitorii Duca Ion și Duca Olga (f.d.70).

Conform Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 cu modificările și completările, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 707 din 20 septembrie 2011, APLP 51/336 constituie Gestionarul Fondului Locativ care are calitatea de Prestator de servicii. Astfel, ca furnizor de energie termică, conform Hotărârii Guvernului RM nr. 434 din 09 aprilie 1998 despre aprobarea Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice: „în clădirile cu mai mulți consumatori și cu un singur echipament de măsurare a energiei consumate, contractul se încheie cu consumatorul principal, desemnat de ceilalți”, iar pct.21 al aceleiași hotărâri menționează: „La imobilele cu destinație de locuințe, contractul de furnizare se încheie cu asociația de locatari, iar în lipsa acesteia - cu persoana împuternicită, cu locatarii sau cu proprietarul, după caz”.

Conform condițiilor contractuale menționate anterior, pârâtul livrează energie termică doar până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a instalațiilor termice care este stabilit de branșamentul termic al blocului. Sistemul de încălzire intrabloc, ca parte componentă a clădirii constituie proprietatea comună a locatarilor, care se află la deservirea și întreținerea Gestionarului Fondului Locativ, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002. Prin urmare, pârâtul în fiecare lună prezintă Gestionarului Fondului Locativ la caz APLP nr. 51/336 factura unică de plată pentru toată energia termică consumată de întreg bloc locativ care este stabilită conform indicațiilor aparatului de verificat fiind instalat la hotarul de delimitare, care ulterior este repartizată de către centrul de calcul, în baza informației prezentată de către administrația

asociației (suprafețe, coeficienți, reducerea plăților, numărul locatarilor), iar SA „Termoelectrica” la acest proces nu are atribuție și orice informație privind modificarea datelor de evidență lunară este îndeplinită de reprezentantul furnizorului în prezența gestionarului, mai mult ca atât conform statutului APLP, președintele încheie contract din numele locatarilor cu fiecare prestator de servicii în parte în cazul în care tu este posibil de a fi încheiate contracte directe de furnizare a energiei termice cu fiecare locatar în parte.

Astfel, instanța de apel a reținut, că SA „Termoelectrica” nu deține relații contractuale cu proprietarii apartamentelor amplasate în blocurile locative. Prin urmare, toate solicitările privind efectuarea modificărilor în calculul consumului de energie termică, recalculările, deconectările pe apartament, descifrările lunare pe energia termică necesită a fi adresate către Gestionarul Fondului Locativ APLP 51/336, în prezent APL Sîngera.

La fel instanța de apel a considerat corectă soluția primei instanțe privind respingerea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 7000 lei, instanța de judecată o consideră neîntemeiată, neavând temei de fapt și de drept pentru încasarea acesteia, luând în considerație faptul că acțiunea este neîntemeiată, înaintată spre SA „Termoelectrica” care este un pârât necorespunzător.

A mai stabilit instanța de apel că acțiunea înaintată de apelantul Ion Duca a fost îndreptată spre un pârât necorespunzător - SA „Termoelectrica”, deoarece cu certitudine s-a stabilit că în adresa SA „Termoelectrica” nu au parvenit careva sume achitate de Ion Duca cu titlu de datorie, astfel, excluderea din factura de plată a datoriei de către SA „Termoelectrica”, este neîntemeiată, deoarece conform tabelului prezentat datoria există.

De asemenea, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că dacă apelantul Ion Duca susține că a achitat datoria față de APLP nr.51/336, deși acest fapt nu a fost demonstrat, ori apelantul neprezentând bonuri de plată, care ar atesta achitarea datoriei, urmează de a se adresa către APLP cu cerere și a clarifica faptul de ce APLP nu a transferat banii către SA „Termoelectrica”, dacă aceștia au fost achitați. Prin urmare, solicitarea apelantului Ion Duca către SA „Termoelectrica”, este neîntemeiată, deoarece suma datoriei nu poate fi exclusă, din moment ce nu a fost transferată ca sumă achitată către SA „Termoelectrica”.

La acest capitol, instanța de apel a reținut, că nu poate avea efectul de lucru judecat, decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2015 invocată de apelantul Ion Duca, deoarece cauza respectivă a fost examinată fără participarea SA „Termoelectrica” și această cauză ține de achitarea altor servicii comunale ce nu sunt legate de livrarea agentului termic.

Mai mult, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că din decizia instanței de recurs menționată, rezultă cu certitudine faptul că anume APLP 51/336 COOP îi aparține obligația de a efectua calcularea corectă a serviciilor comunale, includerea și excluderea acestora din facturile de plată ale proprietarilor de apartamente, dar nu pârâtei din litigiul dedus judecătii - SA „Termoelectrica”.

Referitor la solicitarea privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 7000 lei, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a respins-o ca fiind

neîntemeiată, neavând temei de fapt și de drept pentru încasarea acesteia, luând în considerație faptul că acțiunea reclamantului Duca Ion este înaintată împotriva unui pârât necorespunzător.

De asemenea, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că apelantul Duca Ion în cererea de apel a mai indicat că, prin cererea din 10 iulie 2014 a solicitat de la SA „Termoelectrica” prezentarea informației privind descifrarea lunară pentru energia termică a datoriei pretinse, iar SA „Termoelectrica” nu a prezentat informația solicitată în termenul stabilit de art. 16 din Legea privind accesul la informație.

Or, în conformitate cu prevederile art. 372 alin. (3) CPC, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții.

Astfel, Colegiul civil a instanței de apel a conchis că o asemenea pretenție nu a fost înaintată de către Ion Duca în cadru examinării pricinii în prima instanță, însă în cererea de apel apelantul înaintează o cerință nouă, care nu a fost examinată de către prima instanță și anume încălcarea de către pârâtă a accesului reclamantului Duca Ion la informație și instanța de apel consideră că apelantul Duca Ion nu este lipsit de dreptul de a înainta o astfel de acțiune separată în prima instanță

La 17 octombrie 2016, Ion Duca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, Ion Duca, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord atât cu decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe le consideră ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost adoptate de instanța de fond și instanța de apel cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material. Aprecierea probelor de către instanța de fond și instanța de apel nu a fost obiectivă, a fost efectuată în mod arbitrar și în consecință au fost adoptate hotărâri ilegale.

Menționează că, instanțele de judecată nu au luat în considerare că factura de plată este întocmită de către SA „Termoelectrica” și este prezentată pentru plată subsemnatului în calitate de consumator. Plata pentru energie electrică este achitată de către mine personal furnizorului, (care trebuie să aibă și are calitatea de pîrît) și nicidecum APLP-ului. De aceea, este incorectă afirmația instanțelor că toate pretențiile pe care le am referitor la pretinsa datorie trebuie să le înaintez APLP-ului și nu SA „Termoelectrica”. Prestator al energiei termice este SA „Termoelectrica” și nicidecum APLP, iar personal am calitatea de debitor față de SA „Termoelectrica” și nu față de APLP. Astfel, Hotărârile Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și nr. 434 din 09 aprilie 1998 au fost incorect aplicate și interpretate de către instanțe.

Instanțele de judecată nu au luat în considerare nici încheierea executorului judecătoresc Niculița Diana din 24 septembrie 2013 privind încetarea procedurii de executare nr. 015-197r/1 3 din 21 decembrie 2012, intentat întru executarea documentului executoriu nr. 2-2157/12 din 05 septembrie 2012 emis de Judecătoria Botanica privind încasarea în mod solidar de la Duca Ion și Duca Olga a sumei de 18183,47 lei.

Or, suma respectivă nu mai poate fi inclusă în facturile de plată, emise de SA „Termoelectrica”, încheierea executorului judecătoresc din 24 septembrie 2013 este în vigoare, nu a fost anulată de nici o instanță de judecată și trebuia luată în considerare de către instanțele de judecată. Este lipsit de temei și refuzul Curții de Apel de a lua în considerare și decizia Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2015 în care se menționează că datoria pentru perioada 04 ianuarie 2010-29 februarie 2012 a fost achitată de către Duca Ion.

Prin referința depusă la 24 noiembrie 2016, SA „Termoelectrica” a solicitat respingerea recursului depus de Ion Duca și menținerea hotărârilor judecătorești contestate.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că instanța de apel la 08 august 2016 a expediat părților decizia instanței de apel motivată, însă la actele pricinii lipsesc probe care ar confirma data recepționării acesteia de către recurent.

Prin urmare, completul Colegiul consideră cererea de recurs depusă de către Ion Duca la 17 octombrie 2016, este depusă în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Duca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să poseze putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Duca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ion Duca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru